

Arrest

nr. 325 934 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème/étage REGUS
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren in het jaar 1999.

1.2. Verzoeker dient op 30 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 6 juni 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 2 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Darod-clan, subclan Ogaden, subsubclan Awliyahan. U bent geboren in 1999 (maar kent de exacte datum niet) te Buu'ale, in het gelijknamige district in de regio Middle-Juba, waar u heel uw leven gewoond hebt.

Uw vader werkte in Buu'ale van 2005 tot 2007 als tolk Somalisch – Engels voor het Rode Kruis. Vanaf 2008 kwam Al-Shabaab naar uw regio en namen zij de macht. Hierdoor moest het Rode Kruis de activiteiten stopzetten en verdwenen ze uit Buu'ale. Eind 2008 trok uw vader naar Kismayo omdat het niet meer veilig voor hem was. Hij werd vaak bedreigd en door Al-Shabaab beschuldigd van met de overheid te werken. In Kismayo werkte uw vader niet meer als tolk, maar ging hij aan de slag als adviseur van het ministerie van onderwijs.

Rond april 2017 werd uw vader door een gerichte aanval van Al-Shabaab om het leven gebracht, samen met een vriend die ook bij de overheid werkte. Uw vader en zijn vriend werden vanop een afstand neergeschoten dichtbij de suq. Uw moeder vernam dit via uw oom die ook in Kismayo woonde. Zelf hoorde u het via Radio Andalus, het radiostation van Al-Shabaab. Na het overlijden van uw vader sprak u slecht over Al-Shabaab tegen uw vrienden. Al-Shabaab kwam dit te weten en bedreigde uw moeder. U moest stoppen met slecht spreken of u zou hetzelfde lot moeten ondergaan als uw vader. Nadat uw moeder u hierover informeerde, stopte u daar dan ook mee.

Op 8 maart 2021 stierf uw moeder een natuurlijke dood. U moest de verantwoordelijkheid van het gezin opnemen. Op 4 december 2021 kreeg u dan telefoon van A., een vriend van u uit Kismayo. U kende hem omdat de overheid sinds het overlijden van uw vader iedere maand 300 dollar opstuurde als compensatie. A. vroeg om de gsm door te geven aan Ab., omdat hij hem niet kon bereiken. U zag hier geen problemen in en probeerde de gsm door te geven aan Ab.. Die laatste had immers geld geleend van A. en negeerde diens telefoontjes. Ab. was lid van Al-Shabaab en werd kwaad op u toen u de gsm aan hem wilde geven. Het liep zo hard uit de hand dat er bijna een gevecht ontstond tussen u en Ab.. Hierna beschuldigde Ab. u van spionage voor de overheid endat hij u bij Al-Shabaab ging aangeven, hetgeen hij ook deed.

U ging gewoon verder met uw werk en kreeg de volgende dag opeens telefoon van uw vrouw die zei dat u dringend naar huis moest komen. Al-Shabaab was bij u thuis gekomen en zocht u. Na een huiszoeking waarbij ze het hele huis overhoop haalden, verplichtten ze uw vrouw om u naar huis te lokken. Toen u bijna thuis was, kreeg u telefoon van een buurjongen die zei dat Al-Shabaab voor de deur stond. U ging niet naar huis, maar verstopte zich in het huis van uw schoonmoeder. Uw vrouw kwam naar dat huis en vertelde u dat Al-Shabaab u zocht en dat u zich de volgende dag moest aanmelden op hun kantoor in het centrum van de stad. U besloot de volgende dag te vluchten naar Kismayo, waar u bij uw oom verbleef. Al-Shabaab kwam terug naar uw huis en arresteerde uw vrouw omdat u niet was komen opdagen. Ze hoopten dat u haar zou contacteren om zo te weten te komen waar u zat. Uw vrouw was twee maanden zwanger op dat moment en verloor later door alle stress het ongeboren kind. Na 25 dagen werd uw vrouw weer vrijgelaten omdat u nog steeds geen contact had opgenomen met haar en kreeg uw oom in Kismayo plots telefoon van Al-Shabaab. Ze zeiden tegen uw oom dat ze wisten dat u daar was en dat u moest terugkeren. Uw oom ontkende heel de tijd dat u daar was. Die dag besloten u en uw oom dat het te gevaarlijk voor u was en besloot u te vluchten.

U vertrok op 25 december 2021 met de boot richting Kenia. U reisde door tot Nairobi. Daar vertrok u op 25 maart 2022 per vliegtuig naar een voor u onbekend land tot in Duitsland. U gebruikte daarvoor een vals paspoort met een geldig reisvisum type C, dat de smokkelaar voor u verkregen had in de Duitse ambassade in Nairobi. Op 26 maart 2022 kwam u aan in Duitsland en reisde u meteen door per trein naar België, waar u op 27 maart 2022 aankwam en op 30 maart 2022 uw verzoek om uw vrouw weer vrijgelaten omdat u nog steeds geen contact had opgenomen met haar internationale bescherming indiende.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming. Op 27/06/2024 maakte u uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In casu werd het volgende vastgesteld:

1) Het profiel van uw vader is niet aannemelijk.

a. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS (hierna "CGVS") dat uw vader in Buu'ale actief was als tolk voor ngo's, waarbij hij vooral voor het Rode Kruis werkte (CGVS, p. 24 & 25). Specifiek gevraagd of uw vader ook voor de overheid werkte, antwoordt u dat hij enkel tolkte tussen ngo's en burgers (CGVS, p. 25). Tijdens uw interview met de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ"), gaf u echter aan dat uw vader een tolk was voor de overheid en dat hij door die reden problemen kreeg met Al-Shabaab (hierna "AS") en moest vluchten naar Kismayo (Vragenlijst DVZ, p. 3). Opmerkelijk genoeg verklaarde u ook eerder in uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw vader voor de overheid werkte, ook voor hij verhuisde naar Kismayo (CGVS, p. 13).

b. Over die overheid dient trouwens opgemerkt te worden dat u zelf aangeeft dat de overheid eigenlijk nietaanwezig was en ook niet functioneel (CGVS, p. 25). Dat doet niet enkel vragen rijzen over de mogelijke samenwerking van uw vader met die overheid, maar schept tegelijkertijd ook heel wat onduidelijkheid over de ngo's. U verklaart immers dat die ngo's zonder bescherming van de overheid niet konden worden gelanceerd of functioneren (CGVS, p. 25). Nochtans verklaart u dat uw vader van 2005 tot 2007 voor het Rode Kruis als tolk werkte in Buu'ale (CGVS, p. 25). Gevraagd waarom uw vader beschuldigd zou worden van samen te werken met een overheid die er eigenlijk niet was, antwoordt u dat uw vader voornamelijk problemen had omdat hij voor de ngo werkte, maar dat die niet kon functioneren zonder de regering (CGVS, p. 25). Vervolgens verklaart u dat Ahmed Mohamed Islam een niet-officiële, tijdelijke regering had opgericht in Kismayo, wat echter geenszins verduidelijking geeft over de mogelijke aanwezigheid van een regering in Buu'ale, waar de problemen van uw vader en daaruit volgend uw eigen problemen ontstonden. Bovendien toont landeninformatie aan dat die nietofficiële overheid de Islamic Courts Union (hierna "ICU") was, zoals u zelf ook aangaf tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 25). De ICU, begin jaren 2000 opgericht, nam de controle over een groot deel van Somalië na de chaos die volgde op de burgeroorlog. Diezelfde ICU greep in 2006 ook in een groot deel van Jubaland de macht, onder impuls van de door u vernoemde Ahmed Mohamed Islam, maar werd op 1 januari 2007 al verdreven uit Kismayo door de Transitional Federal Government (hierna "TFG"), gesteund door Ethiopische troepen. Het is trouwens net door die machtswissel dat AS, dat opgericht werd als een jeugdmilitie binnen de militaire vleugel van de ICU, zich afscheurde en verder begon te radicaliseren (zie administratief dossier). Uw bewering dat uw vader van 2005 tot en met 2007 werkte als tolk voor ngo's, die bovendien gesteund werden door een overheid die niet alleen verdreven werd, maar ook nog eens de actor van uw vrees is, houdt dus geen steek.

c. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS komt u bovendien met nieuwe informatie over het profiel van uw vader. Zo verklaart u dat uw vader eind 2008 naar Kismayo vertrok en daar aan de slag ging als adviseur voor het ministerie van onderwijs (CGVS, p. 24 & 26). Naast het gegeven dat u hier helemaal niets over vermeldde bij de DVZ, kunt u ook geen afdoende verklaring geven over hoe uw vader precies die job kon bemachtigen. U kunt enkel zeggen dat uw vader de job door zijn clan kreeg, maar gevraagd naar waarom hij precies gekozen werd om advies te geven aan het ministerie, komt u niet verder dan te zeggen dat hij niet ongeschoold was (CGVS, p. 26).

d. Het door u aangehaalde beroep van uw vader en de daaruit volgende samenwerking met de overheid is geheel onaannemelijk te noemen wanneer het wordt bekeken in functie van de machthebbers ten tijde van uw vaders verblijf in Kismayo. Zo verklaart u dat uw vader eind 2008 naar Kismayo trok waar hij bleef tot zijn dood in 2017 (CGVS, p. 25 & 27). Landeninformatie toont echter aan dat de algemene veiligheidssituatie erg volatiel was in Kismayo. Zo werd in september 2008, slechts enkele maanden voor uw vaders aankomst, een nieuwe administratie van zeven personen aangesteld, waarvan 3 leden van ICU, 3 leden van AS en 1 lid dat door de clans aangesteld werd. Een jaar later nam AS vervolgens na hevige gevechten de volledige controle van de stad over. AS bleef daarna vier jaar aan de macht tot aan de slag om Kismayo van 28 september tot 1 oktober 2012 (zie administratief dossier). Dat uw vader in al zijn jaren in Kismayo als adviseur voor de overheid in Kismayo werkte, terwijl in werkelijkheid AS daar al voor zijn aankomst aan de macht was, houdt dus helemaal geen steek. Gezien er aan het profiel van uw vader geen geloof kan worden gehecht bent u er evenmin in geslaagd de door u aangehaalde incidenten en vrees die daaruit voortvloeien aannemelijk te maken.

2) Uw asielrelaas bevat discrepanties en onaannemelijkheden

a. Bij de DVZ zei u dat u twee maanden na de dood van uw moeder gebeld werd door A.. Volgens uw verklaringen bij het CGVS overleed uw moeder op 8 maart 2021 (CGVS, p. 8), wat betekent dat u begin mei 2021 telefoon kreeg van A.. Tijdens datzelfde onderhoud bij het CGVS verklaart u echter dat u pas op 4 december 2021, de dag voor uw vlucht naar Kismayo, opgebeld werd door A.. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u bij de DVZ had gezegd dat u contacten had met A. omdat hij uw familie geld betaalde als compensatie voor de dood van uw vader (CGVS, p. 29 & 33), wat echter een nieuw element in uw verhaal is. Bij de DVZ sprak u immers over slechts één telefoongesprek twee maanden na de dood van uw moeder, een gesprek dat bovendien rechtstreeks resulteerde in de klacht tegen u bij AS (Vragenlijst DVZ, p. 3). Uw redenering kan dan ook geen verschoning bieden.

b. U heeft de arrestatie van uw vrouw door AS naar aanleiding van uw vlucht uit het dorp helemaal niet vermeld op de DVZ. U kwam nochtans voor uw vertrek uit Somalië van de arrestatie te weten via uw oom (CGVS, p.32). Gezien de ernst en de zwaarwichtigheid hiervan moet dit incident toch minstens het vermelden waard zijn geweest.

c. Het gedrag van AS is op meerdere punten inconsistent. Uw vrouw werd gearresteerd en opgesloten door AS omdat u niet was komen opdagen (CGVS, p. 32). AS deed dit opdat u zich vrijwillig zou gaan aanmelden in haar plaats. Uw vrouw werd 25 dagen vastgehouden tot AS plots besloot haar opnieuw vrij te laten, ondanks dat ze nog steeds geen nieuws van u hadden (CGVS, p. 32). Gevraagd naar de reden van deze vrijlating, verklaart u dat AS haar heeft vrijgelaten omdat u toch geen contact had opgenomen met haar. Bovendien zegt u dat ze haar wel moesten vrijlaten omdat ze ook voor uw broer en zus moest zorgen (CGVS, p. 32). Het gegeven dat AS uw vrouw arresteert en opsluit om meer nieuws over u te krijgen, maar haar dan plots zonder nieuws gewoon weer vrijlaat omwille van voornoemde redenen, houdt echter geen steek. Uw vrouw was immers de enige rechtstreekse link die AS op dat moment nog met u had, en bijgevolg ook het enige drukmiddel dat ze in handen hadden om u te pakken te krijgen. Door haar zo snel te laten gaan toont AS zich inconsistent en verliezen ze dus hun enige mogelijkheid om tot bij u te raken. Aansluitend is het eveneens eigenaardig dat AS enerzijds weet van uw verblijfplaats bij uw oom doch u anderzijds daar niet kwam zoeken. In plaats daarvan bellen ze zelfs naar uw oom net om te melden dat ze weten dat u zich bij hem schuilhoudt en dat u terug naar huis moet keren anders zouden ze u komen zoeken en zou uw oom 'hangen' (Vragenlijst DVZ, p.3; CGVS, p.32). Deze gang van zaken is niet aannemelijk. Op die manier waarschuwt AS u en uw familie immers en hypothekeken ze eigenhandig hun doel, namelijk u vinden. Ondanks deze concrete persoonlijke bedreiging en het gegeven dat u noch uw oom de eisen van AS inwilligden blijkt uit niets dat uw oom na uw vertrek nog contact had met AS.

d. Gezien de door u beschreven relatie tussen A. als lid van de overheid en Ab. als lid van AS, is het erg opmerkelijk dat laatstgenoemde halsstarrig alle contact weigert en razend wordt wanneer u hem een gsm overhandigt waarbij hij in contact zou komen met A.. Voor AS zou het immers net erg voordelig zijn om een vriendschappelijke relatie te onderhouden met een onwetend lid van de overheid, met het oog om op die manier zelf aan informatie over hun tegenstanders te raken. Gevraagd waarom u niet van spionage beschuldigd wordt door A. als hij zelf ook contact heeft met een lid van de overheid, verklaart u opmerkelijk genoeg dat het voor A. belangrijk was om contact te zoeken met mensen opdat hij hen kon onderzoeken. Vervolgens zegt u zelfs dat het belangrijk is om zeker geen contact te vermijden. Het feit dat A. dan exact het tegenovergestelde doet en uit het niets dermate kwaad wordt op u wanneer u louter een gsm wil doorgeven waarmee u het contact probeert te herstellen, is niet aannemelijk. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid en gevraagd waarom A. de lening niet gewoon terugbetaalt, antwoordt u dat u dat het helemaal niet weet en er niets over kan zeggen (CGVS, p. 33).

Tot slot moet vastgesteld worden dat u geen enkel document heeft neergelegd ter staving van uw identiteit, uw reisweg, uw familiale banden of uw relaas.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud zijn niet in staat hetgeen voorafgaat te wijzigen. Deze betreffen immers enkel rechtzettingen inzake de administratieve onderverdeling, het hoeden van schapen en geiten, spelling en enkele dorpen (zie administratief dossier).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie

om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van AlShabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”.

Verzoeker verschaft vooreerst een theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Verzoeker gaat vervolgens in op de motieven aangaande de vluchtelingenstatus.

Hij gaat in op het profiel van zijn vader en verduidelijkt dat werken voor ngo's en de overheid op hetzelfde neerkomt, omdat de ngo's niet kunnen opereren zonder enige vorm van overheidssteun. Hij geeft aan dat beide jobs een even groot probleem vormden voor Al-Shabaab, zoals dit ook blijkt uit rapporten van de EUAA.

Hij gaat in op de afwezigheid van een functionele overheid en stelt dat de TFG in 2007 weliswaar aanwezig was, maar nog een beperkte effectieve macht hadden. Verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal zich baseert op informatie afkomstig van Wikipedia. Hij gaat in op de verhouding tussen de ICU en Al-Shabaab.

Hij gaat in op de werkzaamheden van zijn vader voor het ministerie van onderwijs, het gegeven dat hij dit niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en dat deze tewerkstelling onaannemelijk zou zijn in functie van de machtshebbers ten tijde van het verblijf van zijn vader in Kismayo. Verzoeker geeft aan dat de commissaris-generaal hem meer vragen diende te stellen en zo nodig opnieuw uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud.

Hij gaat in op het telefoongesprek met Ab. Hij verwijst opnieuw naar de omstandigheden bij de DVZ en tracht de gedragingen van Al-Shabaab en Ab. uit te klaren.

Hij gaat in op zijn verblijf in Europa sedert meer dan twee jaar en koppelt hier een vrees voor vervolging aan bij terugkeer. Hij geeft aan intussen te zijn geïntegreerd in de Belgische samenleving, dat hij geen netwerk heeft in Somalië en dat hij afkomstig is uit een regio die volledig onder controle van Al-Shabaab staat.

Verzoeker gaat vervolgens in op de motieven aangaande de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij bespreekt de veiligheidssituatie in Middle Juba. Hij geeft aan dat de situatie wel degelijk is gewijzigd sinds de publicatie van het EUAA rapport in augustus 2023.

Hij bespreekt verder de humanitaire situatie.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke

bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in (de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991) en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, verduidelijkt verzoeker niet op welke wijze deze bepaling zou zijn geschonden door de bestreden beslissing.

3.6. De Raad wijst erop dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering

inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege problemen met Al-Shabaab, enerzijds omwille van de voormalige werkzaamheden van zijn vader en anderzijds omwille van een dispuut met A.O., die een lid van Al-Shabaab is. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat verzoeker doorheen zijn verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk heeft gemaakt. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende overwegingen:

(a) verzoeker maakt het profiel van zijn vader niet aannemelijk, waarbij (i) hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaart dat zijn vader werkte voor ngo's en niet de overheid, terwijl hij bij de DVZ en in het begin van zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn vader werkte als tolk voor de overheid; (ii) verzoeker enerzijds verklaart dat zijn vader voor de overheid werkte, maar anderzijds ook aangaf dat deze overheid eigenlijk niet echt aanwezig en functioneel was; (iii) gevraagd waarom zijn vader werd beschuldigd van samenwerking met een overheid die er eigenlijk niet was, verzoeker antwoordt dat A.M.I. een niet-officiële tijdelijke overheid had opgericht in Kismayo, wat echter geen verduidelijking geeft over de mogelijke aanwezigheid van een overheid in Buu'ale; (iv) landeninformatie bovendien aantoonde dat de officiële overheid de Islamic Courts Union (ICU) was, zoals verzoeker ook zelf aangaf en dat deze groepering in 2006 een groot deel van Jubaland in handen kreeg; (v) ICU werd echter in 2007 reeds verdreven uit Kismayo door de Transitional Federal Government (TFG), waarbij Al-Shabaab net door die machtswissel zich afscheurde van de ICU en begon te radicaliseren; (vi) verzoekers bewering dat zijn vader van 2005 tot 2007 werkte als tolk voor ngo's, die bovendien gesteund werden door een overheid die niet alleen verdreven werd, maar ook nog eens de actor van zijn vrees is, houdt geen steek; (vii) verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud met nieuwe informatie over het profiel van zijn vader komt, namelijk dat hij in Kismayo aan de slag ging als adviseur voor het ministerie van onderwijs; (viii) verzoeker kan geen afdoende verklaring bieden van hoe zijn vader deze job kon bemachtigen; (ix) de door verzoeker aangehaalde tewerkstelling van zijn vader in Kismayo is geheel onaannemelijk rekening houdend met de machthebbers ten tijde van zijn verblijf in Kismayo;

(b) verzoekers vluchtrelaas bevat discrepanties en onaannemelijkheden, waarbij (i) verzoeker bij de DVZ verklaarde dat hij twee maanden na de door van zijn moeder werd gebeld door zijn vriend A.A., wat neerkomt op mei 2021, terwijl verzoeker bij het CGVS verklaarde dat hij pas in december 2021, een dag voor zijn vlucht naar Kismayo, werd opgebeld; (ii) verzoeker de arrestatie van zijn vrouw door Al-Shabaab niet heeft vermeld bij de DVZ; (iii) het gedrag van Al-Shabaab op meerdere punten inconsistent is, met name waarom Al-Shabaab zijn vrouw arresteert om meer nieuws over verzoeker te krijgen, doch haar dan plots weer vrijlaten zonder nieuws; waarom Al-Shabaab, die op de hoogte zijn van verzoekers verblijfplaats bij zijn oom, hem daar niet komen zoeken, maar in plaats daarvan bellen naar zijn oom om te melden dat zij weten dat verzoeker zich bij hem schuilhoudt en waarom uit niets blijkt dat Al-Shabaab verzoekers oom nog hebben gecontacteerd na zijn vertrek, niettegenstaande de persoonlijke concrete bedreiging dat zijn oom "zou hangen"; (iii) het onaannemelijk is dat A.O., als lid van Al-Shabaab, halsstarrig alle contract met A.A., als lid van de overheid, zou weigeren en razend zou worden wanneer verzoeker hem de telefoon overhandigt, wanneer het voor Al-Shabaab net erg voordelig zou zijn om een vriendschappelijke relatie te onderhouden met een onwetend lid van de overheid.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

4.1.4. Waar verzoeker ingaat op de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ, benadrukt de Raad dat het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, niets af doet aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn

leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst en het gehoor bij de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij voldoende nauwkeurige en consistente verklaringen aflegt over de omstandigheden en redenen van de voorgehouden vervolgingsproblemen. Het ongefundeerd betoog dat hij niet veel tijd kreeg bij de DVZ kan hier geen afbreuk aan doen. Uit een lezing van het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat hij hier uitvoerig zijn vluchtrelaas uit de doeken heeft gedaan, waarbij niet kan worden ingezien waarom hij (i) de werkzaamheden van zijn vader voor het ministerie van onderwijs in Kismayo en (ii) de ontvoering van zijn vrouw – wat redelijkerwijze kan worden beschouwd als een ingrijpende gebeurtenis – niet kon vermelden.

4.1.5. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift uitvoerig in op het profiel van zijn vader. Hij kan echter niet overtuigen in zijn betoog dat het werken voor de overheid en het werken voor een ngo op hetzelfde neerkomt, zodat er geen tegenstrijdigheden zijn in zijn verklaringen. Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij kennis heeft van het onderscheid tussen een overheid en ngo's (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 24-26). Aangezien verzoeker zich bewust is van dit onderscheid, kan hij niet uitklaren waarom hij bij zijn gehoor bij de DVZ en bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud telkens verklaarde dat zijn vader werkte als tolk voor de overheid, doch vervolgens later in zijn persoonlijk onderhoud plots stelt dat zijn vader werkte als tolk voor het Rode Kruis (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 13 en 25 en "vragenlijst CGVS" p. 3). Gevraagd of verzoeker ook tolkte voor de overheid, stelde verzoeker dan ook plots uitdrukkelijk "*neen, niet voor de overheid*" (zie NPO, p. 25). Verzoeker kan hierbij niet uitklaren waarom hij niet reeds van bij aanvang gewag maakte van tolkdiensten voor het Rode Kruis, aangezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij zich ervan bewust is dat een ngo niet hetzelfde is als de overheid. Dat het voor Al-Shabaab niet uitmaakt of zijn vader werkte voor een ngo dan wel voor de overheid, omdat zij geen onderscheid maken tussen beide profielen, verklaart niet waarom verzoeker zelf hierover geen eenduidige verklaringen aflegt. Bovendien slaagt verzoeker er ook niet in om meer duidelijkheid te verschaffen omtrent de precieze machtsverhoudingen in Buu'ale, rekening houdend ook met zijn verklaringen dat ngo's enkel kunnen opereren met overheidssteun en dat er geen echte overheid was. Verzoeker geeft aan dat er reeds in 2007 sprake was van een regering in Kismayo, met name de TFG. Hoewel hun effectieve macht nog beperkt was, kon het Rode Kruis nog opereren. Hiermee gaat verzoeker vooreerst voorbij aan de overwegingen van de commissaris-generaal dat dit geen verduidelijking geeft over de mogelijke aanwezigheid van een regering in Buu'ale, waar zijn vaders werkzaamheden zich situeerden. Bovendien heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud enkel gewag gemaakt van de ICU, als de officieuze tijdelijke overheid, die het bestaan van de ngo's ondersteunde. Hij heeft hierbij geen gewag gemaakt van de TFG. Verzoeker kan hierbij niet uitklaren waarom hij verklaarde dat de werkzaamheden van zijn vader voor het Rode Kruis werden ondersteund door de ICU, terwijl deze overheid reeds in januari 2007 werd verdreven door de TFG. Wat betreft het verwijt dat de commissaris-generaal zich baseert op een bron van Wikipedia, treedt de Raad verzoeker bij dat dergelijks niet kan worden beschouwd als een uiterst betrouwbare bron. Evenwel moet de Raad vaststellen dat de vaststelling dat de ICU reeds in januari 2007 werd verdreven door de TFG tevens steun vindt in de overige door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie (zie AD, "documenten cgvs", "stukken 2 tot en met 5). Waar verzoeker ingaat op het motief dat Al-Shabaab zich afscheurde van de ICU en dat laatstgenoemde tegelijk de steunende overheid en de actor van verzoekers vrees zou zijn, treedt de Raad verzoeker bij dat dit niet geheel pertinent is. De ICU en Al-Shabaab kunnen niet noodzakelijk onder één noemer worden geplaatst. De Raad acht dit motief evenwel overbodig, gelet op de onduidelijke verklaringen van verzoeker omtrent de precieze (aanwezigheid van) machtshebbers in Buu'ale in de periode dat zijn vader daar werkte voor het Rode Kruis. Ook wat betreft de tewerkstelling van zijn vader voor het ministerie van onderwijs in Kismayo, kan verzoeker niet overtuigen. Door louter zijn verklaringen te herhalen omtrent de manier waarop zijn vader aan deze job zou zijn geraakt, brengt hij de overwegingen dienaangaande in de bestreden beslissing niet aan het wankelen, noch werpt hij hier een nieuw licht op. Verder stelde de commissaris-generaal terecht: "*Het door u aangehaalde beroep van uw vader en de daaruit volgende samenwerking met de overheid is geheel onaanvaardbaar te noemen wanneer het wordt bekeken in functie van de machthebbers ten tijde van uw vaders verblijf in Kismayo. Zo verklaart u dat uw vader eind 2008 naar Kismayo trok waar hij bleef tot zijn dood in 2017 (CGVS, p. 25 & 27). Landeninformatie toont echter aan dat de algemene veiligheidssituatie erg volatiel was in Kismayo. Zo werd in september 2008, slechts enkele maanden voor uw vaders aankomst, een nieuwe administratie van zeven personen aangesteld, waarvan 3 leden van ICU, 3 leden van AS en 1 lid dat door de clans aangesteld werd. Een jaar later nam AS vervolgens na hevige gevechten de volledige controle van de stad over. AS bleef daarna vier jaar aan de macht tot aan de slag om Kismayo van 28 september tot 1 oktober 2012 (zie administratief dossier). Dat uw vader in al zijn jaren in Kismayo als adviseur voor de overheid in Kismayo werkte, terwijl in werkelijkheid AS daar al voor zijn aankomst aan de macht was, houdt dus helemaal geen steek. Gezien er aan het profiel van uw vader geen geloof kan worden gehecht bent u er evenmin in geslaagd de door u aangehaalde incidenten en vrees die daaruit voortvloeien aannemelijk te maken.*" Verzoeker stelt thans dat hij geenszins ontkent dat het werk van zijn vader niet stabiel was en dat het enige moment waarop zijn vader wél een stabiele job had, tussen 2012

en 2013 was. Dit betoog in het verzoekschrift vindt evenwel geen enkele weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud, waar verzoeker stelde dat het veilig was voor zijn vader en hij daar gewoon aan het werk was (zie NPO, p. 26). Indien zijn vader daadwerkelijk slechts gedurende één jaar tijdens zijn negenjarig verblijf stabiel heeft kunnen werken, kan worden verwacht dat verzoeker dit ook zo zou aangeven, *quod non in casu*. Deze *post factum* verklaring in het verzoekschrift kan dan ook geenszins de overwegingen in de bestreden beslissing uitklaren.

4.1.6. Alleszins dient de Raad vast te stellen dat verzoeker als dusdanig niet voorhoudt dat hij werd gevisieerd vanwege de werkzaamheden van zijn vader. Zo stelde hij weliswaar dat zijn moeder door Al-Shabaab werd aangesproken, omdat verzoeker – wegens verdriet en boosheid van de moord op zijn vader – slecht sprak over de groepering, doch dat hij vervolgens zijn mond heeft gehouden en geen problemen meer heeft gekend met Al-Shabaab (zie NPO, p. 28-29). Aldus blijkt dat verzoeker nog ruim vier jaar in Buu'ale verbleef, nadat zijn vader werd gedood door Al-Shabaab, zonder dat hij enige verdere problemen heeft gekend met Al-Shabaab, omwille van de werkzaamheden van zijn vader. Verzoeker stelt dat de eerste keer dat hij weer problemen met Al-Shabaab kende, was toen hij het telefoontje van A.A. doorgaf aan A.O.

4.1.7. Wat deze aanvaring met A.O. betreft, stelde de commissaris-generaal terecht dat: *“Bij de DVZ zei u dat u twee maanden na de dood van uw moeder gebeld werd door A.. Volgens uw verklaringen bij het CGVS overleed uw moeder op 8 maart 2021 (CGVS, p. 8), wat betekent dat u begin mei 2021 telefoon kreeg van A.. Tijdens datzelfde onderhoud bij het CGVS verklaart u echter dat u pas op 4 december 2021, de dag voor uw vlucht naar Kismayo, opgebeld werd door A.. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u bij de DVZ had gezegd dat u contacten had met A. omdat hij uw familie geld betaalde als compensatie voor de dood van uw vader (CGVS, p. 29 & 33), wat echter een nieuw element in uw verhaal is. Bij de DVZ sprak u immers over slechts één telefoongesprek twee maanden na de dood van uw moeder, een gesprek dat bovendien rechtstreeks resulteerde in de klacht tegen u bij AS (Vragenlijst DVZ, p. 3). Uw redenering kan dan ook geen verschoning bieden.”* Door gewoon te herhalen dat A.A. hem tweemaal heeft gebeld, eenmaal in mei 2021 en eenmaal in december 2021, slaagt hij er nog steeds niet in om de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ en het CGVS uit te klaren of te verschonen. Verzoeker gaf tijdens zijn gehoor bij de DVZ zeer duidelijk aan dat A.A. hem twee maanden na het overlijden van zijn moeder – dit plaatste hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud in maart 2021 – werd gebeld door A.A. om als tussenpersoon te fungeren voor A.O. Dat verzoeker deze gebeurtenis – die de rechtstreeks aanleiding voor zijn vertrek uit Somalië betreft en volgens zijn verklaringen bij het CGVS ook plaatsvond een dag voor zijn vlucht naar Kismayo – tijdens zijn persoonlijk onderhoud plots zeven maanden later in de tijd plaats, tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op ernstige wijze aan.

4.1.8. Verder benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker kan niet uitklaren waarom (i) Al-Shabaab zijn echtgenote arresteert om meer nieuws over verzoeker te krijgen, doch haar plots reeds na vijftientig dagen weer vrijlaten zonder enig nieuws van verzoeker, waarbij zij aldus hun enig drukkingsmiddel ten aanzien van verzoeker uit handen gaven; (ii) Al-Shabaab, die op de hoogte zijn van verzoekers verblijfplaats bij zijn oom, hem daar niet komen zoeken, maar in plaats daarvan bellen naar zijn oom om te melden dat zij weten dat verzoeker zich bij hem schuilhoudt en zodoende verzoeker de mogelijkheid te geven om te vluchten en (iii) uit niets blijkt dat Al-Shabaab verzoekers oom nog hebben gecontacteerd na zijn vertrek, niettegenstaande de persoonlijke concrete bedreiging dat zijn oom “zou hangen” indien verzoeker niet naar huis zo terugkeren en zijn oom aldus de eisen van Al-Shabaab heeft genegeerd. Het kwam dienaangaande aan verzoeker toe om de door hem aangehaalde feiten aannemelijk te maken, waarbij het geenszins vereist was om verzoeker hiervoor opnieuw voor een persoonlijk onderhoud uit te nodigen.

4.1.9. Ook wat betreft het dispuut tussen A.A. (lid van de overheid) en A.O. (lid van Al-Shabaab), waarvoor verzoeker als tussenpersoon werd ingeschakeld, kan verzoeker geen logische en afdoende uitleg of verklaring bieden voor de vastgestelde onaannemelijkheden. De commissaris-generaal merkte immers terecht op dat het onaannemelijk is dat A.O. alle contact zou weigeren en razend zou worden wanneer hem een gsm wordt overhandigd om hem in contact te brengen met A.A. Aangezien verzoeker verklaarde dat A.A. geen enkel idee had dat A.O. lid was van Al-Shabaab, had het voor Al-Shabaab zeer voordelig geweest om een vriendschappelijke relatie te onderhouden met een nietsvermoedend lid van de overheid. Verzoeker beaamt dit in wezen ook, waar hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelde dat het voor A.O. *“belangrijk was om contact te hebben met mensen zodat hij hun kon onderzoeken”* en dat hij A.A. moest uitzoeken, waarbij hij dan ook geen contact gaat vermijden (zie NPO, p. 33). De Raad treedt de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat: *“Het feit dat A. dan exact het tegenovergestelde doet en uit het niets dermate kwaad wordt op u*

wanneer u louter een gsm wil doorgeven waarmee u het contact probeert te herstellen, is niet aannemelijk. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid en gevraagd waarom A. de lening niet gewoon terugbetaalt, antwoordt u dat u dat het helemaal niet weet en er niets over kan zeggen (CGVS, p. 33)”. Door louter te herhalen dat hij denkt dat A.O. kwaad was omdat hij het geld dat hij had geleend van A.A. zou moeten terugbetalen, kan hij deze vaststelling niet onderuit halen of hier een nieuw licht op werpen. Waar verzoeker aangeeft dat de commissaris-generaal in zijn beslissing de namen van A.O. en A.A. onderling door elkaar haalt, wijst de Raad erop dat deze materiële vergissing geenszins afbreuk doet aan de pertinentie van de motieven, noch dat hieruit blijkt dat de commissaris-generaal in gebreke zou zijn gebleven verzoekers verzoek op zorgvuldige en individuele wijze te beoordelen. Aangezien verzoeker het dispuut tussen A.A. en A.O. en zijn bijdrage hierbij geenszins aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat er sprake was van een confrontatie tussen hemzelf en A.O., die ertoe leidde dat A.O. hem beschuldigde van spionage en een klacht neerlegde bij Al-Shabaab. In het licht van deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar landeninformatie omtrent de behandeling door Al-Shabaab van personen die worden beschuldigd van spionage, niet dienstig.

4.1.10. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.11. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op de risico's voor verwesterde terugkeerders naar Somalië, wijst de Raad er vooreerst op dat hij hiervan geen gewag heeft gemaakt tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker zich thans beperkt tot het uiterst summiere betoog dat hij zich in de Belgische samenleving kon integreren, onder meer dankzij zijn werk, en het citeren uit algemene informatie, die geen betrekking heeft op zijn persoon. Uit de landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier kan hierbij niet blijken dat er sprake is van een situatie waarbij alle Somalische terugkeerders uit Europa systematisch het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk, zodat verzoeker de aangevoerde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk dient te maken. Uit verzoekers summier betoog, dat hij ook op geen enkele wijze staft, kan niet blijken dat hij zich omwille van zijn verblijf in België niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Somalië vigerende wetten, regels of gebruiken of dat hij omwille van zijn opvattingen vervolging riskeert of een reëel risico op ernstige schade loopt. Bovendien blijkt uit de (beperkte) informatie die verzoeker bijbrengt niet dat verzoeker louter door zijn verblijf in het buitenland en zijn terugkeer naar Somalië een risico loopt om te worden geviséerd of vervolgd door Al-Shabaab. Hij brengt evenmin concrete elementen bij die dergelijke vrees kunnen staven. Verzoeker toont dan ook niet *in concreto* aan dat hij thans bij een terugkeer naar Somalië omwille van zijn verblijf in Europa een doelwit zal vormen voor Al-Shabaab of anderzijds een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Waar verzoeker nog verwijst naar het risico voor terugkeerders zonder netwerk, blijkt geenszins dat verzoeker niet langer beroep kan doen op de bescherming van zijn clan, dan wel van zijn familiaal netwerk. Verzoekers vrouw en haar familie bevinden zich nog in Somalië (zie NPO, p. 8-9) en er liggen ook geen indicaties voor dat verzoekers oom, die hem hielp vluchten, zich niet langer in Somalië zou bevinden.

4.1.12. Het geheel aan verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië geen betrekking heeft op verzoekers persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar de regio Middle Juba met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Middle Juba, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar (...) of op (...) het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouders om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere

belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van AlShabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op landeninformatie die voldoende actueel en nauwkeurig is. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie volstaat niet om deze beoordeling te doorprikkelen. Er wordt niet betwist – en dit wordt ook erkend in de bestreden beslissing – dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft. Echter de door verzoeker bijgebrachte informatie laat niet toe te oordelen dat de conclusie zoals opgenomen in de EUAA Country Guidance Somalië van augustus 2023 niet langer kan standhouden. Wat betreft de verwijzing naar het ambtsbericht van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken, stelt de Raad vast dat dit minder recent is dan de voorgenoemde EUAA Country Guidance. Wat betreft de verwijzing naar het rapport van Human Rights Watch, stelt de Raad vast dat dit rapport een algemeen overzicht biedt van de situatie in Somalië, doch zich geenszins toespitst op de veiligheidssituatie in Middle Juba. Verzoeker baseert zich verder nog op data van ACLED van 20 april 2024 tot 24 mei 2024, waarin wordt gesteld dat de regio Middle Juba binnen deze referentieperiode het tweede hoogste aantal dodelijke slachtoffers kende. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt gaat het hier dus niet om het tweede hoogste aantal veiligheidsincidenten. Uit de bij het ACLED overzicht gevoegde kaart van Somalië, blijkt dat het aantal veiligheidsincidenten in Middle Juba voor de referentieperiode laag ligt – er wordt een incident aangehaald op 7 mei 2024, waarbij een Amerikaanse luchtaanval werd uitgevoerd op een vermoedelijk Al-Shabaab doelwit – tegenover een bijvoorbeeld veel groter aantal incidenten in de regio Middle Shabelle en Lower Shabelle. In het door verzoeker geciteerde ACLED overzicht voor de periode van 1 juni 2024 tot 26 juli 2024 wordt de veiligheidssituatie in Middle Juba verder niet meer genoemd in de “vital trends” en ook hier blijkt uit de gevoegde kaart van Somalië dat het aantal veiligheidsincidenten in de regio Middle Juba heel laag ligt. Waar verzoeker stelt dat militaire acties tegen Al-Shabaab worden opgedreven en het ernaar uitzielt dat de situatie weldra zal escaleren, wijst de Raad erop dat verzoeker hiermee niet aantoont dat de veiligheidssituatie in

Middle Juba actueel zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Middle Juba een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES